

hele denne sag, vedrører jo det, der skete, efter at den telefax blev afsendt til Spar Nord, det vil sige efter det forløb, som Frank Poulsens beretning redegør for. Så jeg kan ikke forstå, at fru Pernille Sams afviser, der skal flere undersøgelser til; for lige netop det forløb, som fru Pernille Sams hæfter så mange ukvemsord på, er der jo ikke redegjort for i redegørelsen. Det er derfor, vi skal have en yderligere undersøgelse for at finde ud af, om der er blevet givet vildledende udsagn til Folketinget. Hvorfor har De Konservative skiftet mening på det punkt? Sidste år ville man jo gerne have en todelt undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal ikke blande mig i, at Det Radikale Venstre har skiftet ordfører i denne sag, men dog konstatere, at den radikale ordfører også var medlem af den radikale gruppe, da sagen sidst blev behandlet, og derfor er bekendt med eller har kunnet gøre sig bekendt med de i Folketinget omdelte bilag.

Og når Fremskridtspartiet ikke mener, at der er brug for en ny undersøgelse for at afdække det hændelsesforløb, som foregik, efter at telefaxen blev sendt, for at kunne dokumentere det, der står i den af Venstre, Fremskridtspartiet og Det Konservative Folkeparti foreslåede dagsorden, så skyldes det, at de ord, der er anvendt i dagsordenen, kan dokumenteres med hjemmel i ting, som er sket i Folketingets regi, med hjemmel i bilag, som allerede er omdelt til Folketinget. Og uanset at man ikke sidder i et bestemt udvalg, kan ethvert medlem af dette Ting gøre sig bekendt med alle tidligere omdelte udvalgsbilag, og derfor er der ingen grund til nogen ny undersøgelse for at afdække det efterfølgende forløb.

Det er, som hr. Jens Thoft, tidligere medlem af dette Ting, sagde, så let, at selv kyllingehjerner kan forstå det.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til fru Pia Gjellerup vil jeg gerne sige, at løgne er for mig usandheder, og uanset om man så vil definere dem på den ene eller den anden af de måder, som fru Pia Gjellerup her forsøger at få mig til at tage stilling til, så vil jeg sige, at det har jo vist sig, at i en hel stribe af de ting, der er blevet sagt til Folketinget, talte skatteministeren mod bedre vidende og var i ond tro. Det fremgår klart af rapporten, og derfor vil jeg også gerne udstrække begrebet til at gælde det.

Så kan jeg ikke rigtig forstå, at fru Pia Gjellerup gør så meget ud af det med kommissoriet, at dommeren ikke blev bedt om at undersøge, om der var fejl eller forsømmelser. Det var jo Socialdemokratiet selv, der var primus motor i formuleringen af kommissoriet. Og hvis Socialdemokratiet – det var også det, jeg spurgte statsministeren om tidligere – ikke mener, at kommissoriet er bredt nok til, at de tør drage nogen konklusion på baggrund af det, de selv har været med til at formulere, så synes jeg sandelig, de skulle have sagt det på et tidligere tidspunkt. Det havde været meget relevant, for så havde vi undgået at skulle i gang med to undersøgelser, ligegyldig hvad der havde stået i rapporten, for det er jo det, der er tilfældet. Rapporten kan ikke laves klarere, end den er blevet lavet.

Det politiske ansvar ifalder man, uanset om man er i god tro eller i ond tro i øvrigt, og det fremgår, at skatteministeren var i hamrende ond tro i en lang række af de tilfælde, der er nævnt, og hvor Folketinget har fået helt forkerte oplysninger.

Fru Elisabeth Arnold mener ikke, at man kan pålægge noget retligt ansvar ud fra rapporten, og det er jeg enig i. Derfor kan vi heller ikke forstå, hvorfor statsministeren gang på gang har sagt, at nu skal tjenestemændene drages til ansvar. Men det fremgår da ganske tydeligt, hvor det politiske ansvar skal ligge. Det er meget mærkeligt for os at se, at regeringen kun fokuserer på tjenestemændenes ansvar og slet ikke på det politiske ansvar.

De Radikale har tidligere været meget aktive i forbindelse med denne slags rapporter og med ministre, der har begået fejl eller forsømmelser eller har vildledt eller andet, så det er meget mærkeligt at opleve, at De Radikale nu lige pludselig slet ikke kan genkende deres egne ord om, at ministre skal stå til ansvar for deres handlinger, når disse er ulovlige.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg også sige, ligesom fru Kirsten Jacobsen sagde . . . nu lyser min røde lampe, så jeg må komme tilbage med et svar senere.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan konstatere, at Det Konservative Folkepartis ordfører, inden vi kom her i salen, i sit ordførerindlæg har været velforberedt på at sige, at man har løjet. Hun brugte et sted udtrykket – nu har jeg ikke citatet nøjagtigt, men jeg tror endda, ordet var løgne.